

Κηδεία Ελισάβετ: Ετοιμάζοντας την μεγαλύτερη διπλωματική εκδήλωση του αιώνα

Καθώς η Βρετανία θρηνεί τον θάνατο του μακροβιότερου μονάρχη της, στο Λονδίνο γίνονται ήδη πυρετώδεις προετοιμασίες για την κηδεία της βασίλισσας Ελισάβετ, η οποία εξελίσσεται σε μια από τις μεγαλύτερες διπλωματικές εκδηλώσεις του αιώνα.

Εκατοντάδες νυν και πρώην αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων καθώς και δεκάδες ακόμη αξιωματούχοι θα ταξιδέψουν ως τη Βρετανία την επόμενη εβδομάδα για την κρατική κηδεία της βασίλισσας Ελισάβετ Β', η οποία πέθανε μετά από 70 χρόνια στο θρόνο.

Η λίστα είναι τεράστια, ενώ όπως σημειώνει το Politico στην κηδεία είναι επίσης πιθανό να παραστούν ο αυτοκράτορας της Ιαπωνίας Naruhito – ο οποίος μπορεί να ταξιδέψει μαζί με την αυτοκράτειρα Masako και τον πρωθυπουργό Fumio Kishida – ο πρόεδρος της Τουρκίας Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν και ο Γάλλος πρόεδρος Εμανουέλ Μακρόν, μεταξύ άλλων. Η Ισπανία είναι πιθανό να εκπροσωπηθεί από τον βασιλιά Φελίπε VI, ο οποίος έχει δεσμούς αίματος με τη βρετανική βασιλική οικογένεια που χρονολογούνται από τον 19ο αιώνα. Θα ταξιδέψουν επίσης μέλη άλλων ευρωπαϊκών βασιλικών οικογενειών, μεταξύ άλλων από το Βέλγιο, τη Δανία, τις Κάτω Χώρες, τη Νορβηγία και τη Σουηδία.

Η πιο αξιοσημείωτη -αν και μη αναπάντεχη- απουσία θα είναι αυτή του Ρώσου προέδρου Βλαντίμιρ Πούτιν, αφού το Κρεμλίνο δήλωσε ότι η παρουσία του δεν αποτελεί επιλογή. Στους κουτσομπολιστικούς διπλωματικούς κύκλους, εξίσου

Οι ξένες πρεσβείες χειρίζονται ήδη εκατοντάδες τηλεφωνήματα από ιδιώτες που ρωτούν αν είναι δυνατόν να προσγειωθούν στην πρωτεύουσα την ίδια ημέρα της κηδείας και σπεύδουν να κλείσουν πτήσεις και καταλύματα.

σημαντικό θεωρείται το ποιος θα έρθει χωρίς ή με πρόσκληση, με τους αξιωματούχους των πρεσβειών να ανυπομονούν να ανακαλύψουν αν θα λάβει πρόσκληση ο Κινέζος πρόεδρος Σι Τζινπίνγκ.

Οι προετοιμασίες για την κηδεία αντιπροσωπεύουν ένα κολοσσιαίο υλικοτεχνικό, ασφαλιστικό και διπλωματικό έργο, με δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους να αναμένεται να ταξιδέψουν στο Λονδίνο τις επόμενες ημέρες.

Οι ξένες πρεσβείες χειρίζονται ήδη εκατοντάδες τηλεφωνήματα από ιδιώτες που ρωτούν αν είναι δυνατόν να προσγειωθούν στην πρωτεύουσα την ίδια ημέρα της κηδείας και σπεύδουν να κλείσουν πτήσεις και καταλύματα.

«Θα είναι μια τεράστια πρόκληση από πολλές πλευρές: πρωτόκολλο, ασφάλεια, ευαισθησίες», δήλωσε ο Ιωάννης Ραπάκης, πρέσβης της Ελλάδας στο Ηνωμένο

Βασίλειο, ο οποίος συμφώνησε ότι θα έχει παρόμοιο μέγεθος με την κρατική κηδεία του Νέλσον Μαντέλα το 2013 ή τη σύνοδο κορυφής COP26 του ΟΗΕ για την κλιματική αλλαγή στη Γλασκώβη πέρυσι, όσον αφορά τον τεράστιο αριθμό των παγκόσμιων ηγετών που πιθανόν θα παρευρεθούν.

Σε κάθε περίπτωση οι ηγέτες θα πρέπει να συνομιλήσουν για οποιοδήποτε θέμα πολύ διακριτικά, καθώς το πρωτόκολλο για την κηδεία ενός αρχηγού κράτους είναι αυστηρότερο από ό,τι για οποιαδήποτε άλλη τέτοια τελετή – και ιδίως δεδομένου ότι η βασίλισσα Ελισάβετ δεν ήταν μια συνηθισμένη προσωπικότητα.

«Όλοι οι αρχηγοί κρατών και άλλοι θα είναι πολύ προσεκτικοί για να μη φανεί ότι εμπλέκονται υπερβολικά σε οποιαδήποτε άμεσο διπλωματικό στόχο σε μια τέτοια περίπτωση», δήλωσε πρώην υπουργός του υπουργικού συμβουλίου.

Οι ηγέτες θα πρέπει επίσης να είναι προσεκτικοί ώστε να μην επισκιάσουν κατά λάθος την κηδεία ή να μην κλέψουν την προσοχή με ενέργειες που θα μπορούσαν να θεωρηθούν ασεβείς.

Παρ' όλα αυτά, οι όποιες τυχαίες στιγμές υπάρχουν μεταξύ των ηγετών θα έχουν έντονο ενδιαφέρον για τους έμπειρους παρατηρητές, δήλωσε ο πρώην υπουργός.

Αυτό συνέβη με την περίφημη χειραψία μεταξύ του Ομπάμα και του Ραούλ Κάστρο της Κούβας στην κηδεία του Μαντέλα, μια σύντομη στιγμή που ερμηνεύτηκε ως απόδειξη της αναθέρμανσης των σχέσεων μεταξύ Ουάσινγκτον και Αβάνας.

Ζαν Λυκ Γκοντάρ: Πέθανε ο σπουδαίος κινηματογραφιστής της Nouvelle Vague

Ο Ζαν Λυκ Γκοντάρ, ο απόλυτος κινηματογραφιστής και πρωτοπόρος της Nouvelle Vague, πέθανε την Τρίτη 13 Σεπτεμβρίου σε ηλικία 91 ετών, όπως έκανε γνωστό η γαλλική εφημερίδα Liberation. Αφήνει πίσω του μια καριέρα γεμάτη αριστουργήματα και παρεξηγήσεις που τον έκαναν θρύλο κατά τη διάρκεια της ζωής του.

Η ενασχόληση του με θέματα που θεωρούνταν ταμπού καθώς και με νέες τεχνικές τάραξαν το κινηματογραφικό κατεστημένο και ενέπνευσαν εικονοκλάστες σκηνοθέτες δεκαετίες μετά την κορύφωση της καριέρας του στα χρόνια του 1960.

Ο σκηνοθέτης του «Με κομμένη την ανάσα» σκηνοθέτησε συνολικά πάνω από 100 ταινίες. Αιρετικός για την εποχή του αμφισβήτησε έντονα τις κινηματογραφικές φόρμες του Χόλιγουντ αλλά και του γαλλικού κινηματογράφου.

Το 1949, ο Ζαν-Λυκ Γκοντάρ βρίσκεται στο Παρίσι για να σπουδάσει εθνολογία στη Σορβόννη. Εκεί θα γνωρίσει και θα συναναστραφεί με τους Κλοντ Σαμπρόλ,

Ήθελα να ξεκινήσω από μια ιστορία συμβατική και να ανακατασκευάσω, με διαφορετικό τρόπο, ό,τι είχε γίνει μέχρι τότε στον κινηματογράφο.

Φρανσουά Τρυφώ, Έρικ Ρομέρ και Ζακ Ριβέ – τους κινηματογραφιστές δηλαδή που μετέπειτα θα στελεχώσουν το κίνημα της Νουβέλ Βαγκ (Nouvelle Vague).

Το 1950, μαζί με τους Τρυφώ και Ριβέ εκδίδει το περιοδικό Gazette du Cinema, γράφει για το σινεμά και παράλληλα παίζει σε ταινίες των Ριβέ και Ρομέρ. Το 1952 ξεκινά η συνεργασία του με το θρυλικό περιοδικό Cahiers du Cinema του Αντρέ Μπαζέν. Με τα χρήματα που συγκεντρώνει, θα γυρίσει την πρώτη του μικρού μήκους ταινία, το ντοκιμαντέρ «Επιχείρηση Μπετόν» (1954). Μέχρι το τέλος της δεκαετίας του '50 θα ολοκληρώσει ακόμη τέσσερις ταινίες μικρού μήκους.

Έντονα επηρεασμένος από σκηνοθέτες όπως οι Ζαν Ρενουάρ, Νίκολας Ρέι, Ρομπέρ Μπρεσόν, Ρομπέρτο Ροσελίνι και Ζαν Ρους, ο Γκοντάρ θα προσπαθήσει εξ αρχής – σε αντίθεση με τον φίλο και συνάδελφό του Τρυφώ – να εντάξει την προσωπική του ζωή, αλλά και τις πολιτικές του πεποιθήσεις, στις ταινίες του αλλά και να δείξει ότι στον κινηματογράφο «όλα επιτρέπονται».

Ήθελα να ξεκινήσω από μια ιστορία συμβατική και να ανακατασκευάσω, με διαφορετικό τρόπο, ό,τι είχε γίνει μέχρι τότε στον κινηματογράφο. Ήθελα επίσης να δώσω την εντύπωση ότι τα κινηματογραφικά μέσα ανακαλύπτονταν ή δοκιμάζονταν για πρώτη φορά», θα πει χαρακτηριστικά ο Γκοντάρ σε μία από τις πρώτες του συνεντεύξεις στο περιοδικό Cahiers du Cinema το 1962.

Από το 1966 ως το 1968, ο σκηνοθέτης δημιουργεί ταινίες έντονα επηρεασμένες από τα πολιτικά γεγονότα της τρέχουσας δεκαετίας και τα κοινωνικοπολιτικά ρεύματα που αναδύθηκαν από τις ταραχές του Μάη του '68.